

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119259587
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:6119259587.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu Q., proti žalovanému V., o zaplatenie 882,39 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. mája 2020, č. k. 7Csp/69/2019-126, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 13. mája 2020, č. k. 7Csp/69/2019-126 súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 882,39 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 593,55 eur od 30.09.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 242,11 eur od 13.10.2017 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 46,73 eur od 10.04.2018 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že v predmetnej právnej veci dňa 01.06.2015 uzatvoril žalobca ako dodávateľ so žalovaným ako odberateľom Zmluvu o združenej dodávke elektriny, ktorou medzi zmluvnými stranami vznikol právny vzťah z predmetnej zmluvy uzatvorenej podľa ustanovenia 51 Občianskeho zákonníka v spojení s § 26 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike. Žalovaný sa prihlásil k odberu elektrickej energie od žalobcu a tento mu elektrickú energiu dodával do odberného miesta X. B., P. X-X a odplatu za dodanú energiu mu vyúčtoval faktúrami špecifikovanými v bode 24. odôvodnenia rozsudku, v súhrnnej hodnote 882,39 eur. Nakoľko žalovaný čiastku 882,39 eur žalobcovi neuhradil, zaviazal ho k povinnosti túto sumu žalobcovi uhradiť. Žalobcovi priznal i úrok z omeškania v zákonnej výške, t.j. vo výške 5% ročne, odo dňa nasledujúceho po dňoch splatnosti jednotlivých faktúr. Výška úroku z omeškania sa odvíja od výšky základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá v čase omeškania so zaplatením dlhu bola vo výške 0 %. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Keďže žalobca mal v spore plný úspech, priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že napáda všetky výroky, „hlavne sumu, ktorú má zaplatiť z omeškania“. Namietal, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy dôkazy, ktoré súdu poskytol, a to hlavne, že jeho otec preberal jemu adresované zásielky počas jeho väzby a neinformoval ho, že sa proti nemu vedie nejaká exekúcia alebo pokus o zmier. Je ochotný zaplatiť žalobcovi, čo dlží, ale nie premrštenú sumu advokátom a exekútorom. Tí si podľa neho mali vyzistiť, kto vyberá poštu.

3. K odvolaniu sa žalobca vyjadril. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a zároveň žalobcovi priznal aj náhradu trov konania. Uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom súdu a na základe vyššie uvedeného naďalej trvá na svojich skutkových tvrdeniach. Považuje podanú žalobu za riadne odôvodnenú a preukázanú listinnými dôkazmi, v zmysle čoho považuje žalovaným uvádzané dôvody odvolania, ktoré neobsahujú žiadne ďalšie právne relevantné odôvodnenia a možno z nich vyvodiť jedine celkom zjavne účelovú snahu žalovaného vyhnúť sa plneniu svojich záväzkov voči žalobcovi, za neodôvodnené.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

6. Odvolací súd súhlasí s argumentáciou žalobcu pred súdom prvej inštancie, že žalovaný mal platne uzavretú zmluvu, k úhrade faktúr nedošlo a nezaslal mu ani žiadosť o ukončenie zmluvy či informáciu, že sa nachádza vo výkone trestu.

7. Odvolací súd v nadväznosti na námietky odvolateľa uvedené v odvolaní (o neprebraní zásielok dodávateľa z dôvodu jeho pobytu vo výkone väzby a výkone trestu odňatia slobody a o ich preberaní jeho otcom) poukazuje na článok XV. ods. 5 obchodných podmienok dodávky elektriny účinných od 06.03.2015, ktoré sú súčasťou uzavretej zmluvy o združenej dodávke elektriny, v zmysle ktorého je odberateľ elektriny povinný oznámiť zmenu adresy na doručovanie, čísla faxu a elektronickej adresy v lehote podľa článku V. bod 2.5, podľa ktorého článku je odberateľ povinný informovať dodávateľa o zmene údajov uvedených v zmluve a to do 5 pracovných dní od ich zmeny, inak zodpovedá za dôsledky nesplnenia tejto oznamovacej povinnosti a za škodu, ktorá tým dodávateľovi vznikla. Ak odberateľ v lehote druhú stranu o zmene neinformuje, považuje sa doručenie písomnosti za riadne vykonané na poslednú známu adresu. Posledná známa adresa odberateľa je adresa odberateľa uvedená v zmluve alebo naposledy písomne oznámená dodávateľovi po uzatvorení zmluvy.

8. Žalovaný nepreukázal ani netvrdil, že žalobcovi zmenu svojej adresy (počas výkonu väzby alebo trestu odňatia slobody) oznámil tak, ako sa zaviazal v uzavretej zmluve o združenej dodávke elektriny, ktorej súčasťou sú aj citované obchodné podmienky dodávky elektriny. Preto v zmysle článku V. bod 2.5 obchodných podmienok žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá tým žalobcovi ako dodávateľovi vznikla, resp. znáša dôsledky nesplnenia tejto povinnosti, v tomto prípade vo forme paušalizovanej náhrady škody spôsobenej omeškaním so splnením peňažného záväzku, ktorú predstavuje úrok z omeškania. Žalovaný, ktorý uzavrel zmluvu s dodávateľom, keďže podľa svojho tvrdenia dal odberné miesto do prenájmu, musel si byť vedomý, že dochádza k dodávaniu elektrickej energie do odberného miesta vedeného na jeho meno a priezvisko a že teda mu vzniká povinnosť hradiť cenu za dodanú elektrinu v pravidelných lehotách. Pokiaľ sa o túto skutočnosť nezaujímal, musí znášať dôsledky svojho minimálne ľahostajného a nezodpovedného prístupu. Súd prvej inštancie preto správne žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania, ktorú povinnosť žalovaný v odvolaní namieta. Vo vzťahu k istine žalovaný žiadne dôvody nesprávnosti rozhodnutia nenamieta. Hoci žalovaný v úvode odvolania uvádza, že napáda všetky výroky rozhodnutia, napokon v závere odvolania tvrdí, že dlžnú istinu je ochotný žalobcovi zaplatiť.

9. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, žalobca mal v spore plný úspech, a preto má právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Žalovaným uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods.1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).